

Anakin svraštil obočí. „Neříkáte nám nic, co bychom už nevěděli, mistře.“

„Bez Dookua by se separatistické hnutí zhroutilo,“ pokračoval Windu. „Už by nemělo jedinou, zdánlivě nepřemožitelnou osobnost v čele, která všechny sjednocuje. Ti, kdo by zůstali, by byli pohlceni zuřivým bojem o nástupnictví. Pokud je každá řeka pouhým přítokem jednoho mohutného veletoku... potom přehraďme ten proud. Usekni hlavu a tělo padne samo.“

„Ale to přece už dávno – *ach*.“ Anakinovy modré oči se rozšířily v důsledku náhlého poznání.

Ne, pomyslel si Kenobi, Mace určitě nenavrhuje –

Yoda se napřímil v křesle a uši se mu rozvinuly. „Zavraždit ho na myslí máš?“

„Ne,“ vyhrkl Kenobi a jeho hlas zněl pevně a jasně. „Některé věci prostě nejsou přijatelné. Ne pro Jodie,“ dodal ostře a pohlédl na Mace.

„Pravdu má mistr Kenobi,“ pravil Yoda. „Na temnou stranu podobné činy vedou.“

Mace zvedl ruce v uklidňujícím gestu. „Nikdo z nás si nepřeje jednat jako sithský lord.“

„Někteří ano, zpočátku. Krůček rozhodující o našem osudu často malý bývá.“

Windu tékal očima z Yody na Kenobiho a nakonec jeho hnědé oči spočinuly na Kenobim. „Odpověz mi na tohle. Kolikrát se sešla tato Rada, potřásala hlavami a konstatovala: *Všechny stopy vedou k Dookuovi. Desetkrát? Stokrát?*“

Kenobi neodpověděl. Anakin vedle něho přešlápl z nohy na nohu. Mladý Jedi se neřídil ani na Kenobiho, ani na Windua. Rty měl pevně sevřené do tenké, nespokojené linky.

„Musíme zasadit rozhodující úder,“ pravil Mace. Vstal z křesla a vykročil ke Kenobimu. Mace měl výškovou převahu, ale Kenobi se rovněž klidně zvedl a jeho pohled se střetl s Winduovým.

„Dooku bude pokračovat přesně v tom, co dělá,“ pokračoval Windu tiše. „Nezmění se. A pokud se nezměníme ani *my*, bude tato válka zuřit, dokud z této zmučené galaxie nezbude nic než vesmírné smetí a mrtvé světy. My – Jediové a klony, které máme na povol – jsme *jediní*, kdo tomu může zabránit!“

„Mistr Windu má pravdu,“ prohlásil Anakin. „Myslím, že je nejvyšší čas zahájit debatu o možnostech, které by nás předtím ani nenapadly.“

„Anakine,“ řekl Kenobi varovně.

„Při vši úctě, mistře Kenobi,“ trval na svém Anakin. „Zkáza Mahranee je hrozná věc. Přesto je to jen poslední z řady zločinů, kterých se Dooku dopustil vůči nějakému světu a lidem.“

„Mahranové, kteří zahynuli dnes, mají předchůdců víc než dost,“ dodal Mace. „Chceme tyto počty dále zvyšovat? Život jednoho muže v porovnání s miliony dalších nevinných. Není snad ochrana slabých a nevinných stěžejním posláním Jediů? Selháváme při ochraně Republiky i jejích občanů. Musíme to zastavit – a to *hned*.“

Kenobi se otočil k Yodovi. Staříčkový mistr Jedi se zkoumavě zahleděl na všechny přítomné, ať už fyzicky nebo v holografických projekcích: Saeseeho Tiina, iktotchiského mistra; Togrutku Shaak Ti s klidným, zarmouceným výrazem ve tváři; na projekce Kita Fista, Oppa Rancisise a Depy Billaby. Kenobi byl překvapen, když spatřil smutný a rezignovaný výraz v Yodově zelené vrásčité tváři. Maličkový Jedi na okamžik zavřel své obrovské oči. Když je zase otevřel, ztěžka promluvil.

„Velká tíha na srdci mi leží, že až sem věci zašly,“ pravil. S pomocí hole vstal a přistoupil k oknu. Všechny oči ho sledovaly. Pod ním se rozkládal Coruscant, kolem se míhaly desetitisíce malých osobních lodí a z nebe na vše shlíželo slunce a líně plynoucí mraky.

Yoda ukázal rukou se třemi prsty na pohled, který se jim na-